

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 6Pc/12/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8321202090
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kurucová
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2023:8321202090.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudkyňou JUDr. Janou Kurucovou vo veci návrhu matky V. L., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom B. Č.. XXX, zastúpenej JUDr. Júliusom Kvetanom, advokátom Štefánikova 17, Humenné proti mužovi, ktorého otcovstvo má byť určené P. K., nar. X. X. XXXX, trvale bytom B. Č.. XX, za účasti maloletého dieťaťa P. L., nar. XX. X. XXXX, bytom u matky B. Č.. XXX, zastúpenej kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny O. o určenie otcovstva a úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu takto

rozhodol:

I. P. K., nar. X. X. XXXX je otcom maloletej P. L., nar. XX. X. XXXX matke V. L., nar. XX. X. XXXX.

II. Zveruje maloletú P. L. do osobnej starostlivosti matky V. L., ktorá ju bude zastupovať a spravovať jej majetok.

III. Otec P. K. je povinný prispievať na výživu maloletej P. L. sumou 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa vždy do 15. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci k rukám matky dieťaťa s účinnosťou od 16. 8. 2020.

IV. Dĺžné výživné za obdobie od 16. 8. 2020 do 9. 3. 2023 v celkovej výške 934,02 eur je otec dieťaťa povinný uhradiť v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku k rukám matky dieťaťa.

V. V prevyšujúcej časti návrh matky na určenie výživného zamieta.

VI. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľka podala dňa 23. 6. 2021 na tunajší súd návrh, ktorým žiadala o určenie otcovstva k svojej maloletej dcére P. L., nar. XX. X. XXXX. Za otca dieťaťa označila P. K., nar. X. X. XXXX. Zároveň žiadala, aby maloleté P. bola zverená do jej osobnej starostlivosti s tým, že muž označený za otca bude prispievať na jej výživu sumou 50,-- eur mesačne a bude oprávnený sa s maloletou stretávať raz do mesiaca v prítomnosti matky. Tiež žiadala, aby jej boli nahradené trovy konania.

2. Podaný návrh odôvodnila tým, že dňa 16. 8. 2020 sa jej narodila dcéra P. L., ktorej otcom je P. K.. S týmto mužom pred narodením dieťaťa žila od novembra 2019 do februára 2020 a počas tohto obdobia došlo k splodeniu dieťaťa. Počas vzťahu s označeným mužom nemala inú známosť, ani pohlavný styk a teda otcom dieťaťa nemôže byť iný muž, než ten, ktorého v návrhu označila.

3. Koncom februára 2020 sa s domnelým otcom rozišla, ale ten vedel o skutočnosti, že je tehotná. Dôvodom rozchodu bola jeho žiarlivosť a upodozrievanie z toho, že má vzťah s iným mužom, čo sa

nezakladalo na pravde. Po rozchode spolu prestali komunikovať a domnelý otec nejavil záujem o to, ako sa jej v tehotenstve darí.

Po narodení dcéry domnelého otca kontaktovala a požiadala ho, aby na matrike vyhlásil, že je otcom maloletej P.. On to odmietol s tvrdením, že nie je otcom dieťaťa, aj keď mal vedomosť o tom, že v čase splodenia dieťaťa nemala intímny styk s iným mužom.

4. Domnelý otec sa k návrhu na určenie otcovstva nevyjadril. Návrh, príslušné poučenie a uznesenie - výzva na vyjadrenie k návrhu mu boli doručené na adresu v Anglicku a podľa správy pošta na základe údajov z medzinárodného informačného systému bola zásielka doručená adresátovi dňa 10. 3. 2022.

V priebehu konania bolo zistené, že po domnelom otcovi bolo vyhlásené pátranie dňa 22. 10. 2021 na základe príkazu na zatknutie vydaného Okresným súdom v Trebišove pod sp. zn. 3T/66/2021 zo 7. 10. 2021.

Okresný súd Trebišov oznámil, že vo veci sp. zn. 3T/66/2021 bol vydaný príkaz na zatknutie obž. P. K., nar. X. X. XXXX, trvale bytom B. XX, ktorý doposiaľ nebol zadržaný.

5. Na základe vykonaného šetrenia a správ od príbuzných mal súd za preukázané, že domnelý otec sa zdržiava v Anglicku a jeho príchod na Slovensko sa nepredpokladá, vzhľadom na vydaný príkaz na zatknutie.

6. Kolízny opatrovník sa k veci vyjadril tak, že vykonal šetrenie na adrese prechodného bydliska domnelého otca a z vyjadrenia jeho družky D. Q. bolo zistené, že P. K. sa zdržiava v Anglicku, kde si plánuje nájsť prácu. Ona spolu s domnelým otcom viackrát navštívili maloletú P. L., kde dochádzalo k hádkam medzi ním a matkou dieťaťa. Z vyjadrenia pani Q. vyplynulo, že P. K. uznáva svoje otcovstvo k maloletej P.. Zároveň kolízny opatrovník navrhol pribrať do konania znalca z odboru genetiky.

7. Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky, oboznámil sa s listinnými dôkazmi, vypočul ako svedkov rodinných príslušníkov matky dieťaťa, ako aj domnelého otca a zistil nasledovný skutkový stav.

8. Na základe predloženého rodného listu mal za preukázané, že maloleté P. L. sa narodila XX. X. XXXX a ako matka dieťaťa je v rodnom liste zapísaná V. L., rod. L., nar. XX. X. XXXX. Otec dieťaťa nie je v rodnom liste uvedený.

9. Navrhovateľka vo svojej výpovedi pred súdom uviedla, že s domnelým otcom sa zoznámila cez sociálne siete v čase, keď žil v Anglicku. Prišiel za ňou na Slovensko do domu jej rodičov niekedy v novembri 2019 a začali spolu žiť v pomere druh, družka. Vzťah bol od začiatku intímny a došlo k splodeniu dieťaťa. To, že je tehotná svojmu druhovi hneď oznámila a teda vedel, že čaká narodenie dieťaťa. Spoločne odišli do Holandska za prácou, kde rovnako žili v pomere druh, družka, ale spolužitie nebolo dobré, preto sa navrhovateľka vrátila na Slovensko, aj z dôvodu, že bola tehotná a nemohla vykonávať prácu v chlade a s mäsom. Po návrate domov sa jej o 5 mesiacov narodila dcéra P. a túto skutočnosť svojmu druhovi hneď oznámila. On sa nachádzal v tom čase na Slovensku a prišiel dieťa navštíviť, odmietol však uznať otcovstvo s tvrdením, že dcéra nie je jeho. V tom čase žil s družkou D. Q., ktorá tiež navštívila dieťa za jeho prítomnosti a teda môže dosvedčiť, že domnelý otec dcéru videl a navštívil. Po určitej dobe zmenil názor a uvádzal, že dieťa je jeho, lebo sa naňho veľmi podobá.

Navrhovateľka ďalej uviedla, že má vedomosť o tom, že domnelý otec je v Anglicku, lebo sú v občasnom telefonickom kontakte a udržiavajú komunikáciu aj cez sociálne siete. On vie o tom, že sa vedie konanie o určenie otcovstva a že je označený za otca. Nechce sa vrátiť na Slovensko, lebo je naňho vydaný zatýkací rozkaz a preto sa nechce podrobiť ani znaleckému dokazovaniu znalcom z odboru genetiky. Doposiaľ neposlal žiadne výživné, aj keď to niekoľkokrát sľuboval. Navrhovateľka z toho dôvodu uviedla, že bude súhlasiť aj s výživným vo výške 30 % zo sumy životného minima, lebo nemá vedomosť o tom, aké sú majetkové pomery domnelého otca.

Navrhovateľka uviedla, že otcom maloletej P. nemôže byť žiaden iný muž, lebo v čase rozhodnom pre jej splodenie nemala s iným mužom pohlavný styk. O tom, že domnelý otec uznáva otcovstvo k maloletej P. môže svedčiť aj jeho vyhlásenie o tom, že príde na Slovensko a maloletú P. si zoberie do Anglicka.

10. Svedkyňa F. L. uviedla, že je švagrinou navrhovateľky a žila s ňou v minulosti v spoločnej domácnosti. Vie o tom, že navrhovateľka sa zoznámila s P. K. niekedy v r. 2019 cez sociálne siete a ten prišiel za ňou do obce B.. Spoločne žili v rodinnom dome, kde bývala svedkyňa so svojím manželom (bratom navrhovateľky), ich deťmi, s matkou navrhovateľky a tiež s navrhovateľkou a P. K.. Navrhovateľka a P. K. žili v pomere druh, družka, ale nepracoval a preto sa poväčšine zdržiaval iba v domácnosti. Po určitej dobe sa zistilo, že navrhovateľka je tehotná, ale medzitým odišla so svojím druhom do Holandska, kde si našli prácu. Tam sa jej tehotenstvo potvrdilo a druh jej povedal, že ju už nechce. Navrhovateľka sa preto vrátila na Slovensko a tu porodila dieťa. P. K. bol dieťa navštíviť a vyjadroval sa tak, že raz otcovstvo uznával a raz nie. Svedkyňa potvrdila, že navrhovateľka sa jej so všetkým zdôverovala a preto podľa jej názoru otcom dieťaťa nemôže byť nikto iný, než P. K., lebo iba s ním žila navrhovateľka v pomere druh, družka v čase rozhodnom pre splodenie dieťaťa.

11. Svedok F. L. uviedol, že je bratom navrhovateľky a môže potvrdiť, že navrhovateľka s P. K. žili v rodinnom dome v B. č. XXX v spoločnej domácnosti. Žil tam aj on s rodinou a preto môže potvrdiť, že spoluzitíe jeho sestry s P. K. trvalo niekoľko mesiacov a žili ako druh, družka a jeho sestra otehotnela. Rozišli sa, keď boli v Holandsku a sestra sa vrátila na Slovensko, kde porodila dieťa.

12. T. K., matka domnelého otca, sa vyjadrila tak, že V. L. nepozná, ani sa o ňu nezaujíma. Je však priateľkou jej dcéry na facebooku a dcéra jej povedala, že V. L. porodila dieťa. Potvrdila, že ju pozná aj jej syn P. K. a že museli byť spolu. Nevie však, či žil s navrhovateľkou v obci B., lebo od nich z domu odišiel. Vie, že syn bol aj v Holandsku, ale s kým bol, nevie, lebo sa o to nestarala. Teraz sa zdržiava v Anglicku. To, či je otcom dieťaťa - maloletej P., jej nikdy nepovedal.

Vyjadrila sa tak, že nie je ochotná podrobiť sa znaleckému dokazovaniu z oblasti genetiky namiesto svojho syna za účelom zistenia jeho otcovstva k maloletej P.. Žiadala, aby na test otcovstva išiel jej syn. Tiež uviedla, že má 4 deti, z toho 3 sú v zahraničí a 1 je zdravotne postihnutá. Teda ani žiadne iné jej deti na test DNA nepôjdu.

13. Svedok P. K. uviedol, že je otcom P. K. a vie o tom, že sa V. L. narodilo dieťa, lebo syn mu to povedala a dokonca navrhovateľka raz u nich bola, pričom bolo zrejmé, že je tehotná. Tiež uviedol, že vie o tom, že jej syn žil s V. L. v obci B. a že spolu odišli do Holandska. Nevie však nič o tom, či syn podpísal otcovstvo k maloletej P., lebo sa teraz zdržiava v Anglicku.

Svedok sa vyjadril tak, že nie je ochotný podrobiť sa znaleckému dokazovaniu z oblasti genetiky a nesúhlasí s tým. Navrhol, aby na znalecké dokazovanie išiel jeho syn, lebo on s V. L. nič nemá a o dieťa sa nebude starať. Nevie, či otcom dieťaťa je jeho syn. Rovnako uviedol, že ani ďalšie jeho deti na testy DNA nepôjdu, lebo sú v cudzine 15 rokov.

14. Podľa § 84 Zákona o rodine, otcovstvo sa určuje na základe domnienok otcovstva ustanovených v tomto zákone, súhlasným vyhlásením rodičov alebo rozhodnutím súdu.

Podľa § 94 ods. 1 Zákona o rodine, ak nedošlo k určeniu otcovstva, súhlasným vyhlásením rodičov, môže dieťa, matka alebo muž, ktorý tvrdí, že je otcom, navrhnúť, aby otcovstvo určil súd.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, za otca sa považuje muž, ktorý s matkou dieťaťa súložil v čase, od ktorého neprešlo do narodenia dieťaťa menej ako 180 a viac ako 300 dní, ak jeho otcovstvo nevyučujú závažné okolnosti.

Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 25 a 26 sa použijú primerane.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa ods. 5 citovaného ustanovenia, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnuté vynaložiť.

Podľa § 65 ods. 1 Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

Podľa § 74 ods. 1 Zákona o rodine, otec dieťaťa, za ktorého matka dieťaťa nie je vydatá, je povinný najdlhšie po dobu dvoch rokov, najneskôr odo dňa pôrodu prispievať matke primerane na úhradu jej výživy a poskytnúť jej príspevok na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez vážneho dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

15. Navrhovateľka V. L. podala návrh na určenie otcovstva k svojej dcére P. L., nar. XX. X. XXXX a za otca dieťaťa označila P. K., nar. X. X. XXXX s odôvodnením, že v čase rozhodnom pre splodenie dieťaťa s ním žila v spoločnej domácnosti v pomere druh, družka. Opakovane mali intímny pomer, z ktorého otehotnela a je vylúčené, aby s otcom maloletej P. bol iný muž, než P. K.. Tiež uviedla, že domnelý otec vie o prebiehajúcom súdnom konaní, avšak nechce sa dostaviť na Slovensko, lebo je naňho vydaný zatýkací rozkaz. Spoločne však komunikujú cez sociálne siete a domnelý otec nepopiera otcovstvo k maloletej P., dokonca sa vyjadril tak, že si ju vezme so sebou do Anglicka.

16. Domnelý otec sa k návrhu nevyjadril, hoci tento mu bol doručený v Anglicku, kde sa zdržiava. Otcovstvo k maloletej P. tak nepoprel a nepoprel ani skutočnosti uvádzané navrhovateľkou ohľadne spolužitia a splodenia dieťaťa.

17. Keďže nie je predpoklad, aby domnelý otec sa v dohľadnej dobe vrátil na územie Slovenskej republiky, keďže je naňho vydaný zatýkací rozkaz, súd nemohol vykonať znalecké dokazovanie z oblasti genetiky tak, aby muž označený za otca odovzdal vzorku DNA pre účely tohto znaleckého dokazovania.

Súd chcel vykonať znalecké dokazovanie prostredníctvom najbližších príbuzných muža označeného za otca, ktorí to však odmietli. Na Slovensku sa zdržiavajú len rodičia domnelého otca, ktorí boli obidvaja vypočutí a odmietli sa podrobiť znaleckému dokazovaniu s tým, že to má urobiť ich syn - domnelý otec. Zároveň uviedli, že ostatné ich deti sa zdržiavajú už niekoľko rokov v Anglicku a za účelom znaleckého dokazovania sa na Slovensko nedostavia. Na Slovensku žije ešte zdravotne postihnutá sestra domnelého otca, avšak matka za ňu uviedla, že sa znaleckého dokazovania tiež nezúčastní.

18. Keďže podľa ust. § 94 ods. 2 Zákona o rodine sa za otca dieťaťa považuje muž, ktorý s matkou dieťaťa súložil v čase, od ktorého neprešlo do narodenia dieťaťa menej ako 180 a viac ako 300 dní, ak jeho otcovstvo nevylučujú závažné okolnosti, súd vykonal dokazovanie za účelom preukázania, či závažné okolnosti vylučujú, aby označený muž mohol byť otcom maloletej P..

Vypočutí svedkovia a to brat navrhovateľky a jeho manželka potvrdili, že v čase rozhodnom pre splodenie dieťaťa žila navrhovateľka s mužom označeným za otca v spoločnej domácnosti v pomere druh, družka a ich vzťah bol aj intímny. Domnelý otec vedel o tom, že navrhovateľka je tehotná a čaká narodenie dieťaťa, toto dieťa bol niekoľkokrát v ich domácnosti aj navštíviť.

Rodičia domnelého otca sa vyjadrili tak, že vedia o tom, že V. L. sa narodilo dieťa. Otec domnelého otca potvrdil, že vie o tom, že jeho syn žil s navrhovateľkou v obci B. v spoločnej domácnosti a že odišli do Holandska. Nepotvrdil ani nevyvrátil skutočnosť, že jeho syn je otcom maloletej P..

19. Na základe vykonaného dokazovania súd rozhodol, že P. K., nar. X. X. XXXX je otcom maloletej P. L., nar. XX. X. XXXX, lebo to nevyklučujú závažné okolnosti. Naopak vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že navrhovateľka a domnelý otec žili v čase rozhodnom pre splodenie dieťaťa v spoločnej domácnosti, žili v pomere druh, družka a ich vzťah bol intímny. Domnelý otec vie o tom, že sa maloletá P. narodila, niekoľkokrát ju bol navštíviť so svojou vtedajšou družkou, ktorá túto skutočnosť potvrdila. Domnelý otec vie o tom, že sa vedie konanie o určenie otcovstva k maloletej P. a ak by sa necítil biologickým otcom tohto dieťaťa, mal možnosť sa k návrhu vyjadriť a poskytnúť vzorku DNA na znalecké dokazovanie za účelom preukázania, že nie je otcom maloletej P.. Nenavrhol však vykonať žiadne dokazovanie za účelom preukázania skutočností, ktoré by jeho otcovstvo k maloletej P. vylúčili.

Súd tak podanému návrhu vyhovel a rozhodol, že P. K. je otcom maloletej P. L..

20. Keďže rodičia dieťaťa sa nedohodli na výkone rodičovských práv a povinností, bolo potrebné rozhodnúť najmä o zverení dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov a určiť výšku výživného.

Navrhovateľka žiadala, aby maloletá P. bola zverená do jej osobnej starostlivosti, pretože sa o ňu od narodenia stará a má vytvorené vhodné podmienky pre výchovu dieťaťa.

Bolo preukázané, že otec maloletej P. žije v zahraničí, v Anglicku a nepožiadal o jej zverenie do osobnej starostlivosti. Súdu nie sú známe podmienky, v akých otec dieťaťa v Anglicku žije a teda či vôbec má predpoklady pre osobnú starostlivosť o dieťa a či má vytvorené podmienky pre výchovu dieťaťa.

Súd podanému návrhu vyhovel v tej časti, kde navrhovateľka žiadala o zverenie maloletej P. do osobnej starostlivosti. Rozhodol, že maloletú P. zveruje do starostlivosti matky a tá ju bude zastupovať a spravovať jej majetok.

21. Keďže rodičia sa nedohodli ani na výške výživného zo strany otca dieťaťa, bolo potrebné, aby o tom rozhodol súd.

Z vyjadrení navrhovateľky vyplynulo, že muž označený za otca dieťaťa, neposlal na výživu maloletej P. žiadne peniaze, aj keď ho o to matka žiadala.

Navrhovateľka v návrhu uviedla, že žiada výživné vo výške 50,-- eur mesačne, avšak po preukázaní skutočností, že otec dieťaťa žije v Anglicku a jeho majetkové pomery nie sú známe, uviedla, že súhlasí s určením výživného vo výške 30 % zo sumy minimálneho výživného pre nezaopatrené nepľnoleté dieťa.

Navrhovateľka je na rodičovskej dovolenke a poberá len rodičovský príspevok a rodinné prídavky na dieťa.

Súdu sa nepodarilo zistiť osobné a majetkové pomery muža, ktorý bol určený za otca dieťaťa a bolo preukázané len to, že žije v Anglicku, pravdepodobne u svojej sestry. Nie je však preukázané, či tam pracuje a teda má príjem z pracovnej činnosti, alebo je odkázaný na poberanie dávok v nezamestnanosti, alebo či všetky jeho výdavky zabezpečuje len jeho sestra, prípadne niekto iný.

22. Súd pri určení výšky vyživovacej povinnosti preto vychádzal z ust. § 62 ods. 3 Zákona o rodine, podľa ktorého každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Súd preto zaviazal P. K. na platenie výživného vo výške minimálneho výživného k rukám matky dieťaťa vždy do 15. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci s účinnosťou od 16. 8. 2020, teda od narodenia dieťaťa.

23. Keďže bolo preukázané, že muž, ktorý bol určený za otca dieťaťa na výživu maloletej P. od jej narodenia ničím neprispel, bolo potrebné určiť aj dlžné výživné za obdobie od jej narodenia do rozhodnutia súdu, t. j. do 9. 3. 2023. Výšku dlžného výživného súd určil na základe Opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny o úprave súm životného minima v jednotlivých obdobiach takto:
od 16. 8. 2020 do 31. 8. 2020 15,18 eur (29,42 eur / 31 x 16 dní),
od 1. 9. 2020 do 30. 6. 2021 29,42 eur x 10 mesiacov, spolu 294,20 eur,
od 1. 7. 2021 do 30. 6. 2022 29,87 eur x 12 mesiacov, spolu 358,44 eur,
od 1. 7. 2022 do 28. 2. 2023 32,11 eur x 8 mesiacov, spolu 256,88 eur,
od 1. 3. 2023 do 9. 3. 2023 9,32 eur (32,11 eur / 31 x 9 dní),
spolu tak súd určil výšku dlžného výživného sumou 934,02 eur, na ktorú zaviazal P. K. zaplatiť v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

24. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 52 v spojení s § 53 CMP.

Podľa § 52 CMP žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 53 CMP v konaní vo veciach určenia rodičovstva a v konaniach vo veciach notárskych úschov môže súd priznať náhradu trov konania účastníkom, ktorí mali vo veci úspech, proti účastníkom, ktorí úspech nemali, ak to možno spravodlivo požadovať.

V prípade určenia otcovstva k maloletej P. súd nepovažoval za potrebné zaviazat' domnelého otca na náhradu trov konania matke dieťaťa, lebo v konaní bola zastúpená advokátom určeným prostredníctvom Centra právnej pomoci. Trovy konania jej tak nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,

- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.